

45 Я ѿні не разумѣхъ то-
ва сло́во, зашо́то ке́ше по-
кршено ѿ нихъ да го не оу-
сѣтатъ: и воехасе да го по-
пытатъ за това сло́во.

46 И влѣзе (таково) по-
мышленіе въ нихъ, кой ли
бы ѿ нихъ быль по големъ.

47 Я Іисусъ поне́же зна́еше
помышленіе то на-сердца та-
ймъ; зема́ єдно́ дѣтєнїе, и
твріи го при се́бе си:

48 И рече ѹмъ: който прїи-
ме това дѣтєнїе въ мое то-
йме мене прїима: а който
прїима мене, прїима ѿно-
гова, който ме є пратиль:
Зашо́то който є по малокъ
въ вѣсъ, той цне да вжде
големъ.

49 И ѿговори Іааннъ, и
рече: Оучитею видѣхме нѣ-
кого си, който съ твоє то-
йме изгонаваше вѣсове, и
закранихме мъ зашо́то не
ходи слѣдъ на́съ.

50 И рече мъ Іисусъ: не
бра́ните мъ: зашо́то който
не є на вѣрхъ на́съ, той є
ѿ наша та страна (помо-
щника.)

51 Я когато се испажа́вава-
ха дни тен-воска́чуваніе то
мъ, и той оутважри лицѣ
то си да идѣ во Іерусалимъ.

52 И прати вѣстники
предъ лицѣ то ги: и ѿидо-
хата влѣзоха въ єдно село
Самаранко, за да мъ при-
готвата мѣсто.

53 И не прїаха го зашо́то
лицѣ то мъ вѣше да идѣ во
Іерусалимъ.

54 И като видѣха оучени-
ци темъ іаковъ и юаннъ,
рекоха; Господи, щеши ли
да рече ме да слѣзе ѿгнь ѿ
неко то, да ги изгори, как-
во то що направи Иліа;

55 И като се ѿжрна Іи-
сусъ оукори ги, и рече ѹмъ:
не знаите на-кой сте дѣлъ
вые.

56 Зашо́то ѿнъ чловѣ-
ческій не є дошель да по-
гъки дѣши чловѣчески, но
да спасѣ: и ѿидоха въ дрѹ-
го село.

57 И като вжрѣха по пож-
тья, рече мъ нѣкой: Го-
споди, ще да идемъ слѣдъ
тѣке дѣто да идешъ.

58 И рече мъ Іисусъ: ли-
сиць те иматъ дѣпки, и
птицы те небесни гнѣзда: а
ѹнъ чловѣческій нѣма
дѣда си подклони глава та

59 И рече на дрѹги: по-
слѣдуй по мене. Я ѿнъ
рече: Господи дайми доз-
воленіе да идемъ перво да
погребемъ отцѧ моего.

60 Я Іисусъ мъ рече: ѿста-
ви мертвъ те да погре-
буть свини те мертвые: а
ты иди и проповѣдуй
царство то вижде.

61 Я дрѹгъ рече: Господи,
ще да дадемъ слѣдъ тѣбе:
но дай ми по предъ доз-